

Tusagassiorfinnut Nalunaarut Pressemeddelelse

Børnetalsmand om den manglende hjælp til børn og unge i psykisk mistrivsel: *“Den yderste konsekvens er selvmord”*.

En ung pige henvender sig til MIO. Hun er storesøster til en søster, der er blevet seksuelt misbrugt. Storesøsteren fortæller om ventetiden efter overgrebet er blevet anmeldt:

“Vi ventede i mange dage og måneder på at komme til samtale i kommunen. Endelig nåede vi så helt frem til starten af november, hvor endnu intet var sket! I midten af november ringede kommunen og sagde, at de ville komme til samtale i den pågældende uge. Men det endte alligevel med, at vi nåede frem til fredag, uden at nogen havde kontaktet os. Det var en hård weekend. Vi mistede hende – min søster begik selvmord.”

Henvendelsen til MIO viser et eksempel på et barn, der ikke har fået hjælp efter at have været udsat for et seksuelt overgreb. Børnetalsmand Aviâja Egede Lyngé er fortvivlet over, at MIO stadig modtager denne type henvendelser. Derfor har MIO bedt Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, VIVE, om at kortlægge de forebyggende kommunale indsatser til børn og unge i psykisk mistrivsel med udgangspunkt i FN's Børnekonvention.

“Fra de daglige henvendelser til MIO ved vi, at alt for mange børn og unge i psykisk mistrivsel ikke får den hjælp, de ellers har behov for og ret til. Vi har derfor ønsket at sætte fokus på, hvordan børns reelle adgang til myndighedernes hjælp ser ud, og den dokumentation har vi fået nu” uddyber hun.

VIVE-rapporten identificerer en række barrierer i forhold til at sikre børn og unge i psykisk mistrivsel den nødvendige hjælp. Disse barrierer er: Mangel på myndighedsbehandlere, personalemangel i indsatserne, udfordringer i samarbejdet mellem myndighed og tilbud og endelig udfordringer i det tværgående samarbejde med politi, skole og sundhedsområdet.

Meeqqat tamarmik naleqarput

Alle børn er værdifulde

All children are valuable

Rapporten bygger på interviews med forvaltningschefer, medarbejdere i forvaltningerne, ledere af Familiecentre og andre aktører fra MISI, Politiet, centrale interesseorganisationer og Socialstyrelsen.

Med rapporten følger også en række anbefalinger. De interviewede ønsker blandt andet udvidelse af de allerede eksisterende indsatser, såsom Åben Rådgivning og styrkelse af værestederne. Dertil er oplevelsen hos de interviewede, at rigtig mange børn og unge oplever sorg og kriser, og derfor ønsker de indsatser, der kan understøtte børnene og de unges håndtering af kriser og sorg, førend de selv udvikler afledte psykiske udfordringer. Derudover efterspørger de interviewede flere indsatser specifikt målrettet til selvmordstruede børn og unge, herunder specifikt et tilbud til unge, der har selvmordstanker.

"Der er nødt til at komme en politisk prioritering af hjælpen til børn og unge, der har lidt overlast, nu", udtaler hun og fortsætter:

"Manglen på sagsbehandlere, de ansvarlige myndigheders samarbejdsvanskeligheder og mangel på økonomiske ressourcer kan godt være forklaringer på, at nødstedte børn ikke får hjælp af myndighederne. Men de må aldrig blive en sovepude eller en undskyldning for ikke at handle. Der er virkelig brug for en styrkelse af myndighedernes arbejde med børn og familier og for at kommuner og Selvstyret i langt højere grad kommunikerer ud til befolkningen om, hvor og hvordan børn, unge og familier kan få hjælp", slutter hun.

Asannittumik inuulluaqqusillunga

Med Kærlig hilsen

Aviâja Egede Lyngø
Meeqqat Illersuisuat
Børnetalsmand
Avi@mio.gl
Tlf.: 531274